

LA/Rolf Storsjö

20.1.1992

Työeläkelaitoksille

MUUTOKSIA KUNTASEKTORILLA

Takaisinperintäpäätös

Hallitus on antanut Eduskunnalle esityksen laiksi kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta (HE 218/1991). Lakiin ehdotetaan säännöstä, jonka mukaan kunnallisen eläkelaitoksen ja eläkelautakunnan antama liikaa maksetun eläkkeen takaisinperintää koskeva päätös olisi ulosottoperuste. Eläkelaitoksen ei enää tarvitsisi hakea täytäntöönpanokelpoista päätöstä oikeusteitse.

Muutos on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Sitä sovellettaisiin päätökseen, joka on annettu lain voimaantulon jälkeen.

Luottamushenkilöt

Hallitus on antanut Eduskunnalle esityksen laiksi kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain muuttamisesta (HE 219/91). Esityksen mukaan perhe-eläkejärjestelmä ja ylimääräisen luottamushenkilöeläkkeen myöntäminen lakkaisivat.

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Sitä sovellettaisiin eläketapahtumaan, joka on sattunut voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Ylimääräisiä luottamushenkilöeläkkeitä ei kuitenkaan myönnettäisi voimaantulon jälkeen saapuneiden hakemusten perusteella.

KES:n muutoksia

Kunnallisen eläkelaitoksen eläkesääntöön on hyväksytty muutoksia 22.11.1991. Seuraavia kohtia on muutettu:

9 §:ään on lisätty peruseläkkeen rajaaminen 60 prosenttiin suurimmasta sellaisen kunnallisen

LA/Rolf Storsjö

20.1.1992

eläkkeen perusteena olevasta palkasta, jossa on eläkeaikaa vähintään kaksi vuotta. Rinnakkaisista palvelusajoista otetaan rajauksessa huomioon palvelusaika, jossa on suurin eläkepalkka.

15 §:ään on lisätty 2 momentti, jonka mukaan lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan valtion, seurakunnan, Suomen Pankin eläkesäännön alaisesta, Ahvenanmaan maakunnan ja kansaneläkelaitoksen palvelusta aika ennen 1.7.1962 eikä 1.7.1964, jos muikin julkinen laitos myöntää lisäeläketurvan mukaisen eläkkeen. Jos kunnallinen eläkelaitos myöntää lisäeläketurvan mukaisen eläkkeen sen johdosta, että hakijalle on myönnetty yllämainitun palvelun perusteella lisäeläke, luetaan kunnallinen palvelus eläkeajaksi vain 1.7.1962 jälkeiseltä ajalta.

17 §:n 1 momenttia on muutettu siten, että lisäeläke sisältää peruseläkkeen. Lisäeläkkeestä ei enää vähennetä peruseläkeosuutta. Lisäeläke on 11/60 eläkepalkasta kuukaudessa. Hakijalle myönnetään se eläke, joka on suurempi kun perus- ja lisäeläkkeet on yhteensovitettu peruseläkkeen ja lisäeläkkeen yhteensovitusta koskevien määräysten mukaisesti.

17 §:ään on lisätty uusi 2 momentti, jolloin entinen 2 momentti on muutettu uudeksi 3 momentiksi. Uudessa 2 momentissa lisäeläke on rajattu 60 prosenttiin, tai jos lisäeläke kuukaudessa on laskettu 11/60 prosentin mukaan, 66 prosenttiin suurimmasta sellaisen kunnallisen eläkkeen perusteena olevasta palkasta, jossa eläkeaikaa on vähintään kaksi vuotta. Jos sellaista eläkettä ei ole, yhteismäärä on enintään 66 prosenttia suurimmasta kunnallisen eläkkeen eläkepalkasta. Rinnakkaisista palvelussuhteista valitaan rajauksessa palvelusaika, jossa on suurin eläkepalkka.

18 §:ästä on poistettu viittaus yllämainittuun 9 §:ään viitattaessa peruseläkkeeseen.

19 §:n 1 momenttia, joka koskee lisäeläkkeen yhteensovitusta, on muutettu siten, että on jätetty pois maininta peruseläkkeestä, koska se 17 §:n uuden sanamuodon mukaan sisältyy lisäeläkkeeseen, ja määrätty vain lisäeläkkeen yhteensovituksesta muiden lakien mukaisten etuuksien kanssa. Lisäeläkkeen yhteensovitusraja on 66 % yhteensovituserusteesta, joka on suurin vähintään kahden vuoden pituisen palvelussuhteen eläkepalkka tai jos sellaista ei ole, suurimmasta lisäeläkepalkasta.

LA/Rolf Storsjö

20.1.1992

24 §:n 6 momenttia on muutettu siten, että lisäperhe-eläke sisältää perusperhe-eläkkeen. Edunsaajille myönnetään se perhe-eläke, joka on suurempi, kun yhteensovitus on tehty sekä perus- että lisäperhe-eläkettä koskevien määräysten mukaan.

25 §:n 1 momenttia, joka koskee perhe-eläkkeen yhteensovitusta, on muutettu vastaavalla tavalla kuin 19 §:ää.

30 §:ään on lisätty 7 momentti, jonka mukaan kunnallinen eläke keskeytetään, jos valtion eläkettä ennen eläkeikää saava henkilö palaa valtion tai eläkelaitoksen jäsenyhteisön palvelukseen ennen eläkeikää ja hänen valtion eläkkeensä keskeytetään lainmuutoksen 1345/90 mukaisesti.

Voimaantulo

15 §:n 2 momentti ja 30 §:n 7 momentti tulivat voimaan 1.1.1992. Muut muutokset tulevat voimaankunnallisen eläkelaitoksen hallituksen erikseen päättämästä ajankohdasta. Voimaantulomääräysten mukaan otetaan kuitenkin huomioon 3.6.1988 hyväksytyt 19 §:n 1 momentin voimaantulomääräykset. Niiden mukaan tuolloin hyväksytyä 19 §:n 1 momentin muutosta, jolla 60/66 §:n ylittävät yhteensovitusrajat poistettiin, sovelletaan 1.1.1989 tai sen jälkeen sattuneisiin eläketapahumiin.

Oheisista voimaantulomääräyksistä käyvät lisäksi ilmi muutokset ja lisäykset, jotka on tehty 3.6.1988 hyväksytyjen muutosten voimaantulomääräyksiin.

Lokakuun 1 päivänä 1991 voimaan tulleen kuntoutuksuudistuksen edellyttämät muutokset on hyväksytty KES:iin ja lailla 1261/91 KVTEL:iin. Näiden muutosten sisältö käy ilmi myös aikaisempien yleiskirjeiden liitteistä.

ELÄKETURVAKESKUS

Seppo Pietiläinen

Pentti Koivisto

LIITTEET

HE 218/91
HE 219/91
KES:n ja KVTEL:n muuttuneet kohdat

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelakiin lisättäisiin säännös, jonka mukaan eläkelaitoksen antama liikaa maksetun eläkkeen takaisinpe-

rintää koskeva päätös olisi ulosottoperuste. Lainmuutos on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain (202/64) 11 §:n 1 momentin mukaan liikaa maksettu eläkemäärä saadaan periä takaisin siten, että se vähennetään vastaisista eläke-eristä. Kulloinkin suoritettavasta eläke-erästä ei kuitenkaan vähennetä enempää kuin kuudesosa siitä eläke-erän osasta, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun eläke-erästä on ennakkoperintälain nojalla pidätetty ennakko. Pykälän 2 momentin mukaan aiheettomasti maksettu eläkemäärä voidaan jättää takaisinperimättä, jos sen myöntämisen tai maksamisen ei ole katsottava johtuneen eläkkeensaajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä.

Laki ei sisällä säännöstä siitä, että eläkelaitoksen lainvoimainen liikaa maksetun eläkkeen takaisinperintää koskeva päätös olisi suoraan täytäntöönpanokelpoinen ulosottomenettelyssä. Myöskään eläkelaitoksen ensimmäisen valitusasteen eli eläkelautakunnan antama päätös ei ole täytäntöönpanokelpoinen. Sen sijaan korkeimman hallinto-oikeuden päätös takaisinperintäasiassa on täytäntöönpanokelpoinen suoraan ulosottolain säännösten perusteella.

Jos eläkkeensaaja ei suostu sopimaan aiheettomasti maksetun eläkkeen takaisinmaksamisesta eikä hänellä ole maksussa eläkettä, josta takaisinperintä lain 11 §:n säännösten perus-

teella voitaisiin suorittaa, eläkelaitoksen on haettava takaisinperinnästä täytäntöönpanokelpoinen päätös muulta viranomaiselta. Käytännössä on ollut epäselvyyksiä siitä, voiko eläkelaitos hakea asiasta maksamismääräyksen tai yleisen alioikeuden päätöksen vai kuuluuko asia lääninoikeuslain 2 §:n 1 momentin (242/89) nojalla lääninoikeuden ratkaistavaksi.

Kansaneläkelain 88 a §:n 3 momentin (588/78) mukaan takaisinperimistä koskeva eläkelaitoksen tai tarkastuslautakunnan lainvoimainen päätös tahi vakuutuslaitoksen mainitunlaisessa asiassa antama päätös saadaan panna täytäntöön niin kuin lainvoimainen tuomio.

2. Ehdotettu muutos

Jotta aiheettomasti maksetun eläkkeen takaisinperintää koskevat asiat voitaisiin hoitaa tarvitsematta viedä asiaa yleisiin tuomioistuimiin tai lääninoikeuksiin, tulisi eläkelaitoksen antaman takaisinperintää koskevan päätöksen olla täytäntöönpanokelpoinen kuten lainvoimainen tuomio. Edellytyksenä olisi, että päätös on lainvoimainen. Jos eläkkeen saaja olisi tyytymätön eläkelaitoksen takaisinperintää koskevaan päätökseen, hän voisi hakea päätökseen muutosta eläkelautakunnassa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa ja päätöksen

täytäntöönpano siirtyisi siihen asti, kunnes asiassa annetaan lopullinen päätös.

Eläkelaitoksen eläkelautakunta voi päätöksellään muuttaa eläkelaitoksen päätöksessä mainitun eläkkeen takaisinperinnän määrää. Eläkelaitoksen eläkelautakunnan päätös ei ole ulosottomenettelyssä täytäntöönpanokelpoinen. Jotta takaisinperintä voitaisiin suorittaa ulosottoteitse myös niiden päätösten osalta, joiden takaisinperittäviä määriä on eläkelautakunnassa muutettu, ehdotetaan lakiin sisällytettäväksi eläkelautakunnan päätöksen täytäntöönpanokelpoisuutta koskeva säännös.

Kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 9 a §, jossa säädettäisiin eläkelaitoksen ja eläkelaitoksen eläkelautakunnan antaman takaisinperintää koskevan päätöksen täytäntöönpanokelpoisuudesta.

3. Taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole vaikutusta eläkekustannuksiin. Täytäntöönpanopäätöksen hakemisesta aiheutuu käsittelykuluja, jotka yleisten velkomisasioiden tapaan peritään velalliselta eli eläkkeensaajalta.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty. Eläkelaitoksen päätös olisi täytäntöönpanokelpoinen, jos se on annettu lain voimaantulon jälkeen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä huhtikuuta 1964 annettuun kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelakiin (202/64) uusi 9 a § seuraavasti:

9 a §

Kunnallisen eläkelaitoksen ja eläkelautakunnan lainvoimainen eläkkeen takaisinperintää koskeva päätös saadaan panna täytäntöön niin kuin riita-asiassa annettu lainvoiman saanut tuomio.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Tätä lakia sovelletaan päätökseen, joka on annettu lain voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1991

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Sisäasiainministeri *Mauri Pekkarinen*

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelakia muutettavaksi siten, että laissa tarkoitettu perhe-eläkejärjestelmä ja ylimääräisen luottamushenkilöeläkkeen myöntäminen lakkaisivat.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Perhe-eläketurva

Kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain (578/77) 2 §:n 2 momentin mukaan eläketurva käsittää vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläketurvan. Eläketurvan sisällöstä määrätään kunnallisten luottamushenkilöiden eläkesäännössä. Sen määräysten mukaan oikeus perhe-eläkkeeseen on sellaisen edunjäntäjän jälkeen, jolla kuollessaan oli oikeus kunnallisten luottamushenkilöiden eläkesäännön mukaiseen vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeeseen taikka joka kuollessaan sai mainittua eläkettä. Edunsaajana on miespuolisen edunjäntäjän leski määrätyn edellytyksin sekä edunjäntäjän alle 18-vuotias lapsi tai 18 vuotta mutta ei 21 vuotta täyttänyt työkyvytön lapsi.

Perhe-eläkkeen määrä on puolet edunjäntäjän eläkkeestä ja, jos edunsaajia on useita, jokaisesta seuraavasta edunsaajasta 10 prosenttia edunjäntäjän eläkkeestä. Perhe-eläkkeen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin edunjäntäjän eläke.

Luottamushenkilöeläkkeenä myönnetty per-

he-eläkkeet ovat yleensä suhteellisen pieniä. Helmikuussa 1990 kunnallisesta eläkelaitoksesta maksettiin perhe-eläkettä 289 edunsaajalle ja eläke oli keskimäärin edunsaajaa kohden 90 markkaa kuukaudessa.

Ylimääräinen luottamushenkilöeläke

Kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain 5 §:n 2 momentin mukaan kunnallisella eläkelaitoksella on valta myöntää harkintansa mukaan ylimääräinen eläke, milloin sen myöntäminen, kun otetaan huomioon hakijan toiminta kunnallisissa luottamustehtävissä myös ennen lain voimaantuloa eli ennen 1 päivää tammikuuta 1978 ja mahdolliset muut asiaan vaikuttavat seikat, on perusteltua.

Lakia valmisteltaessa oli alunperin tarkoituksena, että eläkejärjestelmän voimaansaattamisen nopeuttamiseksi luottamustoimipalkkiot otettaisiin huomioon taannehtivasti kymmenen vuoden ajalta ennen lain voimaantuloa. Kun palkkioiden yksityiskohtainen selvittely näinkin pitkältä ajalta olisi ollut kunnille ja kuntainliitoille ylivoimainen tehtävä, taannehtivuudesta

sittemmin luovuttiin. Sen sijaan lain 5 §:n 2 momenttiin otettiin ylimääräistä luottamushenkilöeläkettä koskeva säännös. Ylimääräinen eläke on harkinnanvarainen.

Ylimääräisen luottamushenkilöeläkkeen voi saada ennen lain voimaantuloa olleista luottamustoimista. Eläke voidaan myöntää sekä sellaisille luottamushenkilöille, joilla lain voimaantulon jälkeen ei ole ollut lainkaan luottamustoimia ja jotka eivät ole voineet kartuttaa sääntömääräistä eläkettä, että sellaisille luottamushenkilöille, joiden sääntömääräinen eläke kattaa vain osan luottamushenkilönä toimitusta ajasta.

Ylimääräisiä luottamushenkilöeläkkeitä myönnettäessä noudatetaan eläkelaitoksen hallituksen hyväksymiä periaatteita. Eläkelaitoksen hallituksen 14 päivänä syyskuuta 1988 tekemän päätöksen mukaisesti ylimääräisen luottamushenkilöeläkkeen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakija on toiminut kunnallisena luottamushenkilönä vähintään 20 vuoden ajan,

2) hakija on joko täyttänyt 65 vuoden iän tai tullut työkyvyttömäksi ja hänen luottamustoi-
mensa ovat päättyneet,

3) hakija on luottamushenkilönä hoitanut kunnallishallinnon kannalta keskeisiä tai muutoin paljon aikaa ja työtä vaativia tehtäviä,

4) hakijalla ei ole oikeutta yli 240 palveluskuukauteen perustuvaan kunnalliseen tai muuhun julkisoikeudelliseen eläkkeeseen ja

5) hakija on päätöstä tehtäessä elossa.

Ylimääräisen eläkkeen suuruutta harkittaessa käytetään markkamääräisenä pohjana eläkelaitoksen hallituksen hyväksymää taulukkoa, jossa eri luottamustoimet on pisteytetty niiden tärkeyden mukaisesti. Eläkettä korottavana tekijänä voidaan ottaa huomioon hakijan saamat vähäiset ansioeläkkeet ja muut sosiaaliset syyt, jos hakija on niihin vedonnut. Eläkettä myönnettäessä otetaan huomioon sen vaikutus hakijan kansaneläkkeen tulosidonnaisiin osiin. Myönnettävän eläkkeen vähimmäismäärä on 50 markkaa kuukaudessa, joka vuoden 1990 indeksissä ilmaistuna on 121,79 markkaa. Eläkkeen määrä voi olla korkeintaan 300 markkaa kuukaudessa, joka vastaa vuoden 1990 indeksissä ilmaistuna 730,76 markkaa.

Ylimääräinen eläke myönnetään hakemuksesta seuraavan kuukauden alusta ja tarkistetaan vuosittain TEL-indeksillä.

Eläkehakemuksia on vuosina 1978—89 käsitelty seuraavasti:

Vuosi	Myönnetty	Hylätty	Vuosi	Myönnetty	Hylätty
1978	596	291	1984	162	613
1979	1055	1 179	1985	305	743
1980	475	766	1986	151	872
1981	411	742	1987	182	1 131
1982	254	428	1988	133	881
1983	224	489	1989	101	244

Keskimääräisen ylimääräisen eläkkeen suuruus vuonna 1989 oli 199 markkaa kuukaudessa.

2. Ehdotetut muutokset

Perhe-eläketurva

Perhe-eläkejärjestelmää koskeva kokonaisuudistus tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990. Uudistus koski ansioeläkejärjestelmää ja yleistä perhe-eläkejärjestelmää. Uudistuksen tarkoituksena oli aikaisempaa oikeudenmukaisemmin ja tasa-arvoisemmin ottaa huomioon perheen huoltajan kuoleman vaikutus perheen toimeentuloon. Uusissa perhe-eläkesäännöksissä edunsaajana on myös miesleski. Uudistuksessa leskeneläkkeen kohdentumisesta tarkennetaan siten, että leskeneläkkeen määräytymisessä otetaan huomioon myös lesken omat toimeentulomahdollisuudet. Tämä toteutetaan niin sanotun eläkesovituksen avulla, jossa lesken oma ansioeläke tai sitä vastaava tulo yhteensovitetaan edunjäntäjän eläkkeen kanssa perheen talouden kokonaistilannetta arvioitaessa.

Eläkesovitusta tehtäessä joudutaan määräämään lesken oma eläke. Jos leski ei vielä saa omaa eläkettä, lasketaan hänelle tulevan eläkkeen määrä niin kuin hän olisi edunjäntäjän kuolinhetkellä tai nuorimman lapsen 18-vuotispäivänä tullut työkyvyttömäksi. Lisäksi eläkesovitus voidaan tehdä lesken todellisten ansioiden perusteella.

Luottamushenkilön jälkeen myönnettyillä perhe-eläkkeillä ei ole ratkaisevaa vaikutusta perheen toimeentuloon. Perhe-eläkejärjestelmän uudistus lesken perhe-eläkkeen määräämisessä lisäsi huomattavasti eläkkeiden käsittelykustannuksia ja eläkelaitoksen toimiston työtä. Luottamushenkilöeläkejärjestelmän hallintomenot ovat osoittautuneet varsin suuriksi. Näistä syistä ehdotetaan, että kunnallisten luottamus-

henkilöiden eläkelain 2 §:n 2 momentista poistettaisiin perhe-eläketurvaa koskeva säännös.

Ylimääräinen luottamushenkilöeläke

Ylimääräisen eläkkeen myöntämisen edellytyksiä vahvistettaessa kunnallisen eläkelaitoksen hallituksessa lain voimaantumisen jälkeen todettiin nimenomaan, että eläke voidaan myöntää paitsi henkilölle, jonka eläketapahtuma on sattunut ennen lain voimaantumista, myös henkilöille, joiden eläketapahtuma on sattunut lain voimassa ollessa, mutta joiden sääntömääräinen eläke kattaa vain osan luottamushenkilönä toimitusta ajasta. Ensiksi mainittujen edellytettiin hakevan eläkettä kahden vuoden kuluessa lain voimaantulosta eli viimeistään ennen vuoden 1979 päättymistä. Sittemmin eläkelaitoksen hallitus poisti määräajan ja päätti, että ylimääräistä eläkettä on haettava viimeistään ennen vuoden 1988 päättymistä. Tämän jälkeen ylimääräinen eläke voidaan myöntää vain erityisistä syistä. Eläkelaitoksen hallitus vahvisti 14 päivänä syyskuuta 1988 ne periaatteet, joita noudatetaan vuoden 1989 alusta ylimääräisiä eläkkeitä myönnettäessä.

Niiden luottamushenkilöiden, joiden eläketapahtuma on sattunut ennen lain voimaantumista eli vuonna 1912 tai sitä ennen syntyneet, määrä on nykyisin enää pieni murto-osa ylimääräistä luottamushenkilöeläkettä hakevista. Laki tuli voimaan 1978 vuoden alusta. Sen voimassaoloaikana luottamustehtäviä hoitaneet ovat kartuttaneet eläketurvaansa vuoden 1990 loppuun mennessä jo 13 vuoden ajan. Ylimääräinen

eläke on menettänyt merkityksensä lain voimassaoloaikana luottamustehtäviä hoitaneiden henkilöiden osalta.

Koska myönnettävien eläkkeiden lukumäärä on jäänyt pieneksi, mutta ylimääräisen luottamushenkilöeläkejärjestelmän toimeenpanosta aiheutuu huomattavia maksatus- ynnä muita hallinnollisia kuluja, ehdotetaan, että ylimääräisen eläkkeen myöntämistä koskeva kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain 5 §:n 2 momentti kumotaan.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Ehdotetuilla muutoksilla on eläkelaitoksen hallintokuluja ja eläkemenoja vähentävä vaikutus. Arvion mukaan muutosten vaikutus eläkemenoihin olisi ylimääräisen luottamushenkilöeläkkeen osalta 240 000 markkaa vuodessa ja perhe-eläkkeen osalta alkuvaiheessa vuositasolla 200 000 markkaa ja myöhemmin 700 000 markkaa.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Perhe-eläkkeitä ei myönnettäisi eläketapahtumaan, joka on sattunut lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Ylimääräisiä luottamushenkilöeläkkeitä ei kuitenkaan myönnettäisi muutoksen voimaantumisen jälkeen saapuneiden hakemusten perusteella.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i**kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 21 päivänä heinäkuuta 1977 annetun kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain (578/77) 5 §:n 2 momentti sekä
muutetaan 2 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 §

Eläketurvasta, joka käsittää vanhuus- ja työkyvyttömyyseläketurvan, määrätään kunnallisten luottamushenkilöiden eläkesäännössä. Eläkesäännön samoin kuin 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun rahaston säännöt hyväksyy kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Tätä lakia sovelletaan eläketapahtumaan, joka on sattunut tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Ylimääräisiä luottamushenkilöeläkkeitä ei kuitenkaan myönnetä lain voimaantulon jälkeen saapuneiden hakemusten perusteella.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1991

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Sisäasiainministeri *Mauri Pekkarinen*

Laki

kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 21 päivänä heinäkuuta 1977 annetun kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain (578/77) 5 §:n 2 momentti sekä
muutetaan 2 §:n 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Eläketurvasta, joka käsittää vanhuus-, työkyvyttömyys- ja *perhe*-eläketurvan, määrätään kunnallisten luottamushenkilöiden eläkesäännössä. Eläkesäännön samoin kuin 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun rahaston säännöt hyväksyy kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunta.

Eläketurvasta, joka käsittää vanhuus- ja työkyvyttömyyseläketurvan, määrätään kunnallisten luottamushenkilöiden eläkesäännössä. Eläkesäännön samoin kuin 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun rahaston säännöt hyväksyy kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunta.

5 §

Kunnallisella eläkelaitoksella on valta myöntää harkintansa mukaan ylimääräinen eläke, milloin sen myöntäminen, kun otetaan huomioon hakijan toiminta kunnallisissa luottamustehtävissä myös ennen tämän lain voimaantuloa ja mahdolliset muut asiaan vaikuttavat seikat, on perusteltua.

(2 mom. kumotaan)

*Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .*

Tätä lakia sovelletaan eläketapahtumaan, joka on sattunut tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen . Ylimääräisiä luottamushenkilöeläkkeitä ei kuitenkaan myönnetä lain voimaantulon jälkeen saapuneiden hakemusten perusteella.

KUNNALLISEN ELÄKELAITOKSEN ELÄKESÄÄNTÖ

Kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunnan kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain 14 §:n 1 momentin nojalla 30 päivänä joulukuuta 1964, 25 päivänä toukokuuta 1965, 17 päivänä toukokuuta 1966, 28 päivänä kesäkuuta 1967, 24 päivänä lokakuuta 1968, 31 päivänä lokakuuta 1969, 12 päivänä marraskuuta 1971, 2 päivänä kesäkuuta 1972, 22 päivänä helmikuuta 1973, 11 päivänä kesäkuuta 1975, 21 päivänä tammikuuta 1976, 12 päivänä marraskuuta 1976, 15 päivänä joulukuuta 1976, 29 päivänä joulukuuta 1977, 14 päivänä syyskuuta 1978, 10 päivänä marraskuuta 1978, 14 päivänä marraskuuta 1979, 19 päivänä kesäkuuta 1980, 21 päivänä marraskuuta 1980, 17 päivänä kesäkuuta 1981, 13 päivänä marraskuuta 1981, 21 päivänä tammikuuta 1982, 9 päivänä kesäkuuta 1982, 12 päivänä marraskuuta 1982, 15 päivänä kesäkuuta 1983, 10 päivänä marraskuuta 1983, 13 päivänä kesäkuuta 1984, 15 päivänä marraskuuta 1984, 6 päivänä helmikuuta 1985, 19 päivänä kesäkuuta 1985, 13 päivänä marraskuuta 1985, 18 päivänä kesäkuuta 1986, 14 päivänä marraskuuta 1986, 5 päivänä kesäkuuta 1987, 13 päivänä marraskuuta 1987, 3 päivänä kesäkuuta 1988, 11 päivänä marraskuuta 1988, 16 päivänä kesäkuuta 1989, 24 päivänä marraskuuta 1989, 8 päivänä kesäkuuta 1990, 30 päivänä marraskuuta 1990, 12 päivänä kesäkuuta 1991 ja 22 päivänä marraskuuta 1991 hyväksymä.

9 §

Vapaakirja- tekniikka ja eläkkeen rajaus

Eläke lasketaan kustakin palvelussuhteesta erikseen. Kustakin palvelussuhteesta määrätyt eläkkeet lasketaan yhteen. Eläkkeiden enimmäismäärä saa olla enintään 60 prosenttia suurimmasta sellaisen tämän eläkesäännön mukaisesti lasketun eläkkeen perusteena olevasta palkasta, jossa on eläkeaikaa vähintään kaksi vuotta. Jos sellaista eläkettä ei ole, yhteismäärä saa olla enintään 60 prosenttia suurimmasta tämän eläkesäännön mukaisen eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos viranhaltijalla tai työntekijällä on tämän eläkesäännön perusteella eläkkeeseen oikeuttavia rinnakkaisia palvelussuhteita, otetaan eläkkeiden enimmäismäärää määrättäessä huomioon rinnakkaisuusajalta karttunut eläke siitä palvelussuhteesta, jonka eläkkeen perusteena oleva palkka on suurin. (22.11.1991)

Ennen eläkesääntöön 22.11.1991 hyväksytyjä muutoksia 9 § kuului näin:

Eläke lasketaan kustakin palvelussuhteesta erikseen.
(Lisätty 3.6.1988)

Ennen eläkesääntöön 3.6.1988 lisättyä uutta 9 §:ää, pykälä on kumottu 13.11.1981.

Ennen eläkesääntöön 13.11.1981 hyväksytyjä muutoksia 9 § kuului näin:

Jos työkyvyttömyyseläke myönnetään takautuvasti, suoritetaan, mikäli viranhaltijalle tai työntekijälle on maksettu samalta ajalta päivärahaa saman sairauden, vian tai vamman johdosta sairausvakuutuslain nojalla, päivärahaa vastaava osa eläkkeestä sairausvakuutusrahastolle. (24.10.1968)

9 §:n 1 momentti on kumottu 24.10.1968 ja entinen 2 momentti muutettu uudeksi 1 momentiksi.

Ennen eläkesääntöön 24.10.1968 hyväksytyjä muutoksia 9 § kuului näin:

Jos jäsenyhteisö suorittaa työkyvyttömyyseläkkeen hakijalle työkyvyttömyysajalta palkkaa, suoritetaan hänelle työkyvyttömyyseläkettä vain sikäli ja siltä osin kuin eläke ylittää samalta ajalta suoritettavan palkan. Palkaksi katsotaan tätä momenttia sovellettaessa myös päiväraha, jonka jäsenyhteisön sairauskassa on maksanut sairausvakuutuslain mukaisten etuuksien lisäksi. (17.5.1966)

Jos työkyvyttömyyseläke myönnetään takautuvasti, suoritetaan, mikäli viranhaltijalle tai työntekijälle on maksettu samalta ajalta päivärahaa saman sairauden, vian tai vamman johdosta sairausvakuutuslain nojalla, päivärahaa vastaava osa eläkkeestä sairausvakuutusrahastolle.

15 §

1 mom.

Lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan ajasta ennen heinäkuun 1 päivää 1964, siltä osin kuin palvelusta ei ole luettu tai ole luettava viranhaltijan tai työntekijän hyväksi muuta kuin tässä eläkesäännössä tarkoitettua, virka- tai työsuhteen perusteella annettavaa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä varten, ne ajanjaksot, mitkä viranhaltija tai työntekijä 23 vuotta täytettyään on vähintään neljä kuukautta ollut yhdenjaksoisesti päätoimisessa virka- ja työsuhteessa,

**Lisäeläkkeeseen
oikeuttavat
palvelussuhteet
ennen 1.7.1964**
- kunnallinen
- muu julkis-
oikeudellinen
- yksityinen

1. yhteen tai useampaan jäsenyhteisöön,
2. valtioon, seurakuntaan, kunnallisten viranhaltijain tai työntekijäin keskusjärjestöön, Suomen Pankkiin, Ahvenanmaan maakuntaan, kansaneläkelaitokseen tai postisäästöpankkiin,
3. yksityiseen sairaanhoitolaitokseen ja apteekkilaitokseen, mikäli työ on ollut samankaltaista asianomaisen myöhempään kunnalliseen virka- tai työsuhteeseen kuuluvien tehtävien kanssa (9.6.1982),
4. sellaiseen osakeyhtiöön tai muuhun yhteisöön, jossa jäsenyhteisöllä tai -yhteisöillä on silloin ollut osake-enemmistö tai sitä vastaava määräämisvalta, sekä
5. sellaiseen yleiseen tai yksityiseen laitokseen tai liikkeeseen tahi sellaiseen kiinteistöön, joka tämän palvelussuhteen kestäessä on joko kokonaan tai osaksi siirtynyt jäsenyhteisön haltuun, mikäli viranhaltija tai työntekijä välittömästi tai viimeistään kahden kuukauden kuluessa siirron tapahduttua on sen johdosta siirtynyt tämän jäsenyhteisön palvelukseen. (31.10.1969)

Ennen eläkesääntöön 9.6.1982 hyväksytyjä muutoksia 15 §:n 1 momentin 3. kohta kuului näin:

3. yksityiseen sairaanhoitolaitokseen, mikäli työ on ollut samankaltaista asianomaisen myöhempään kunnalliseen virka- tai työsuhteeseen kuuluvien tehtävien kanssa.

Ennen eläkesääntöön 31.10.1969 hyväksytyjä muutoksia 15 §:n 1 momentin 5. kohta kuului näin:

5. sellaiseen yleiseen tai yksityiseen laitokseen tai liikkeeseen tahi sellaiseen kiinteistöön, joka on tämän palvelussuhteen kestäessä siirtynyt jäsenyhteisön haltuun, mikäli viranhaltija tai työntekijä välittömästi tai viimeistään kahden kuukauden kuluessa siirron tapahduttua on tullut tämän jäsenyhteisön palvelukseen.

2 mom.

Huolimatta siitä, mitä 1 momentissa on määrätty, jos myös muu julkinen laitos myöntää valtion eläkelain 10 §:n 2 momentin tai niitä vastaavien tämän eläkesääntöön 14 §:n 5 momentissa mainittujen lakien tai eläkesääntöjen määräyksiä soveltaen lasketun eläkkeen, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi valtion, seurakunnan, Suomen Pankin eläkesääntöön alaisesta, Ahvenanmaan maakunnan ja kansaneläkelaitoksen palvelusta aika ennen 1.7.1962. Palveluksen on täytettävä 1 momentissa mainitut viranhaltijan tai työntekijän ikään, palvelussuhteen keston ja päätoimisuuteen liittyvät edellytykset. Jos eläkelaitos myöntää eläkkeen 14 §:n 5 momentin toisen virkkeen määräyksiä soveltaen, luetaan eläkelaitoksen jäsenyhteisön palvelus eläkeajaksi vain 1.7.1962 jälkeiseltä ajalta. (22.11.1991)

**Julkisen palvelun lukeminen
lisäeläkeajaksi**

Aiempi 2 momentti on kumottu 24.11.1989.

Ennen eläkesääntöön 24.11.1989 hyväksytyjä muutoksia 15 §:n 2 momentti kuului näin:

Kuitenkin luetaan niistä ajoista, joina viranhaltija tai työntekijä on ollut 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitetussa palveluksessa, lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi kaikista yhteensä enintään 10 vuotta. (2.6.1972)

Ennen eläkesääntöön 2.6.1972 hyväksytyjä muutoksia 15 §:n 2 momentti kuului näin:

Kuitenkin luetaan niistä ajoista, joina viranhaltija tai työntekijä on ollut 1 momentin 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetussa palveluksessa, lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi kaikista yhteensä enintään 10 vuotta.

17 §

1 mom.

Lisäeläke on kunkin palvelussuhteen lisäeläkeajaksi luetulta täydeltä kuukaudelta 11/60 prosenttia 5 §:n mukaan laskettavasta eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Lisäeläke sisältää viranhaltijalle tai työntekijälle 1-9 §:n mukaan tulevan peruseläkkeen. Viranhaltijalle tai työntekijälle myönnetään se eläke, joka on suurempi, kun eläkkeet on yhteensovitettu 12 §:n ja 19 §:n mukaisesti. (22.11.1991)

Lisäeläkkeen karttuminen

Ennen eläkesääntöön 22.11.1991 hyväksytyjä muutoksia 17 §:n 1 momentti kuului näin:

Lisäeläkkeen määrä on kunkin palvelussuhteen lisäeläkeajaksi luetulta täydeltä kuukaudelta 11/60 prosenttia 5 §:n mukaan laskettavasta eläkkeen perusteena olevasta palkasta, lukien näin saatavan määrän vähennykseksi asianomaiselle 1-7 §:n mukaan samalta ajalta tuleva peruseläke kuitenkin enintään sanotusta palkasta lasketun työntekijäin eläkelain 8 §:n 2 momentissa säädetyn yhteensovitusrajan määräisenä. (3.6.1988)

Ennen eläkesääntöön 3.6.1988 hyväksytyjä muutoksia 17 §:n 1 momentti kuului näin:

Lisäeläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä lisäeläkkeeseen oikeuttavalta palvelusajan kuukaudelta 11/60 prosenttia 5 §:n mukaan laskettavasta viimeisen lisäeläkkeeseen oikeuttavan palvelussuhteen peruseläkkeen perusteena olevasta palkasta, lukien näin saatavan määrän vähennykseksi asianomaiselle 1-7 §:n mukaan samalta ajalta tuleva peruseläke kuitenkin enintään sanotusta palkasta lasketun työntekijäin eläkelain 8 §:n 2 momentissa säädetyn yhteensovitusrajan määräisenä. (17.6.1981)

Ennen eläkesääntöön 17.6.1981 hyväksytyjä muutoksia 17 §:n 1 momentti kuului näin:

Vaihtoehto II

Lisäeläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä lisäeläkkeeseen oikeuttavalta palvelusajan kuukaudelta 11/60 prosenttia 5 §:n mukaan laskettavasta viimeisen lisäeläkkeeseen oikeuttavan palvelussuhteen peruseläkkeen perusteena olevasta palkasta lukien näin saatavan määrän vähennykseksi asianomaiselle 1-7 §:n mukaan samalta ajalta tuleva peruseläke kuitenkin enintään sanotusta palkasta laskettu työntekijäin eläkelain 8 §:n 2 momentissa säädetyn yhteensovitusrajan määräisenä. Jos asianomainen on ollut sekä pää- että sivutoimisessa palvelussuhteessa, määrätään lisäeläke kummankin palvelussuhteen osalta erikseen siinä kertyneen palvelusajan ja siinä saadun palkan perusteella. (14.11.1979)

Ennen eläkesääntöön 14.11.1979 hyväksytyt muutoksia 17 §:n 1 momentti kuului näin:

Vaihtoehto II

Lisäeläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä lisäeläkkeeseen oikeuttavan palvelusajan kuukaudelta 11/60 prosenttia 5 §:n mukaan laskettavasta viimeisen lisäeläkkeeseen oikeuttavan palvelussuhteen peruseläkkeen perusteena olevasta palkasta, lukien näin saatavan määrän vähennykseksi asianomaiselle 1-7 §:n mukaan samalta ajalta tuleva peruseläke. Jos asianomainen on ollut sekä pää- että sivutoimisessa palvelussuhteessa, määrätään lisäeläke kummankin palvelussuhteen osalta erikseen siinä kertyneen palvelusajan ja siinä saadun palkan perusteella. (17.5.1966)

Ennen eläkesääntöön 17.5.1966 hyväksytyt muutoksia 17 §:n 1 momentti kuului näin:

Vaihtoehto II

Lisäeläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä lisäeläkkeeseen oikeuttavan palvelusajan kuukaudelta 11/60 prosenttia 5 §:n mukaan laskettavasta viimeisen lisäeläkkeeseen oikeuttavan palvelussuhteen peruseläkkeen perusteena olevasta palkasta, lukien näin saatavan määrän vähennykseksi asianomaiselle 1-7 §:n mukaan samalta ajalta tuleva peruseläke.

2 mom.

Tämän luvun mukaiset eläkkeet lasketaan kustakin palvelussuhteesta erikseen. Kustakin palvelussuhteesta määrätty eläkkeet lasketaan yhteen. Eläkkeiden enimmäismäärä saa olla enintään 60 prosenttia, tai jos lisäeläke kuukaudessa on laskettu 11/60 prosentin mukaan, enintään 66 prosenttia suurimmasta sellaisen tämän eläkesäännön mukaisesti lasketun eläkkeen perusteena olevasta palkasta, jossa on eläkeaikaa vähintään kaksi vuotta. Jos sellaista eläkettä ei ole, yhteismäärä saa olla enintään 66 prosenttia suurimmasta tämän eläkesäännön mukaisen eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos viranhaltijalla tai työntekijällä on tämän eläkesäännön perusteella eläkkeeseen oikeuttavia rinnakkaisia palvelussuhteita, otetaan eläkkeiden enimmäismäärää määrättäessä huomioon rinnakkaisuusajalta karttunut eläke siitä palvelussuhteesta, jonka eläkkeen perusteena oleva palkka on suurin. (22.11.1991)

**Lisäeläkkeen
määräminen
ja rajaaminen**

Entinen 2 momentti on muutettu 22.11.1991 uudeksi 3 momentiksi.

18 §

Muutoin noudatetaan vastaavasti, mitä 1 ja 1 a §:ssä, 2 §:n 1 ja 3-7 momenteissa, 2 a §:ssä, 2 c §:ssä, 3 c, 4-6 sekä 8, 10 ja 11 §:ssä on määrätty peruseläkkeestä. (22.11.1991)

**Lisäeläkkeeseen
sovellettavat
peruseläke-
määräykset**

Ennen eläkesääntöön 22.11.1991 hyväksytyjä muutoksia 18 § kuului näin:

Muutoin noudatetaan vastaavasti, mitä 1 ja 1 a §:ssä, 2 §:n 1 ja 3-7 momenteissa, 2 a §:ssä, 2 c §:ssä, 3 c, 4-6 sekä 8, 9, 10 ja 11 §:ssä on määrätty peruseläkkeestä. (16.6.1989)

Ennen eläkesääntöön 16.6.1989 hyväksytyjä muutoksia 18 § kuului näin:

Muutoin noudatetaan vastaavasti, mitä 1 ja 1 a §:ssä, 2 §:n 1 ja 3-7 momenteissa, 2 a §:ssä, 2 c §:n 1 ja 3-5 momenteissa, 3 c, 4-6 sekä 8, 9, 10 ja 11 §:ssä on määrätty peruseläkkeestä. (11.11.1988)

Ennen eläkesääntöön 11.11.1988 hyväksytyjä muutoksia 18 § kuului näin:

Muutoin noudatetaan vastaavasti, mitä 1 ja 1 a §:ssä, 2 §:n 1 ja 3-7 momenteissa, 2 a §:ssä, 3 c, 4-6 sekä 8, 9, 10 ja 11 §:ssä on määrätty peruseläkkeestä. (3.6.1988)

Ennen eläkesääntöön 3.6.1988 hyväksytyjä muutoksia 18 § kuului näin:

Muutoin noudatetaan vastaavasti, mitä 1 ja 1 a §:ssä, 2 §:n 1 ja 3 sekä 4 momentin a) kohdassa ja 6-7 momentissa, 3c, 4-6 sekä 8, 10 sekä 11 §:ssä on määrätty peruseläkkeestä, kuitenkin siten, että henkilöllä, jolla kunnallisen palvelussuhteensa päätyttyä on oikeus lisäeläketurvaan, lisäeläkkeenä myönnettävän työkyvyttömyyseläkkeen myöntämisen edellytyksenä on, että hänen työkykynsä on alentunut 2 §:n 4 ja 5 momentissa mainituin tavoin vähintään 3/5:llä. (13.11.1987)

Ennen eläkesääntöön 13.11.1987 hyväksytyjä muutoksia 18 § kuului näin:

Muutoin noudatetaan vastaavasti, mitä 1 ja 1 a §:ssä, 2 §:n 1 ja 3 sekä 4 momentin a) kohdassa ja 6-7 momenteissa, 4-6 sekä 8, 10 ja 11 §:ssä on määrätty peruseläkkeestä, kuitenkin siten, että henkilöllä, jolla kunnallisen palvelussuhteensa päätyttyä on oikeus lisäeläketurvaan, lisäeläkkeenä myönnettävän työkyvyttömyyseläkkeen myöntämisen edellytyksenä on, että hänen työkykynsä on alentunut 2 §:n 4 ja 5 momentissa mainituin tavoin vähintään kolmella viidenneksellä. (22.2.1973)

19 §

1 mom.

Tämän luvun mukaisten lisäeläkkeiden sekä kansaneläkkeen pohjaosa, tapaturmavakuutuslain tai valtion viran- ja toimenhaltijain tapaturmakorvauksesta annetun lain mukaisen päivärahan ja tapaturmaeläkkeen, sotilasvammalain mukaisen elinkoron, omaan vammaan perustuvan liikennevakuutuslain mukaisen jatkuvan korvauksen, tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/91) tai liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/91) nojalla myönnetyn ansionmenetyskorvauksen ja omaan virkaksi tai työsuhteeseen tahi yrittäjätoimintaan perustuvan muun eläkkeen yhteismäärä saa olla enintään yhteensovitusrajan suuruinen, joka on 66 prosenttia suurimmasta sellaisen lisäeläkkeen perusteena olevasta palkasta, jossa on eläkeaikaa vähintään 2 vuotta tai jos sellaista eläkettä ei ole, 66 prosenttia suurimmasta lisäeläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos yhteismäärä on enemmän, ylittävä osa vähennetään lisäeläkkeestä. (22.11.1991)

Lisäeläkkeen yhteensovitus

- yhteensovituksessa huomioon otettavat muut suoritukset
- yhteensovitusperuste
- yhteensovitusraja

Ennen eläkesäntöön 22.11.1991 hyväksytyjä muutoksia 19 §:n 1 momentti kuului näin:

12 §:ssä tarkoitetulla tavalla yhdistettyjen peruseläkkeiden ja tämän luvun mukaisten lisäeläkkeiden sekä kansaneläkkeen pohjaosan, tapaturmavakuutuslain tai valtion viran- ja toimenhaltijain tapaturmakorvauksesta annetun lain mukaisen päivärahan ja tapaturmaeläkkeen, sotilasvammalain mukaisen elinkoron, omaan vammaan perustuvan liikennevakuutuslain mukaisen jatkuvan korvauksen, tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/91) tai liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/91) nojalla myönnetyn ansionmenetyskorvauksen ja omaan virkaksi tai työsuhteeseen tahi yrittäjätoimintaan perustuvan muun eläkkeen yhteismäärä saa olla enintään 60 prosenttia tai, jos lisäeläke kuukaudelta on laskettu 11/60 prosentin mukaan, enintään 66 prosenttia korkeimmasta sellaisen lisäeläkkeen perusteena olevasta palkasta, jossa on eläkeaikaa vähintään 2 vuotta tai jos sellaista eläkettä ei ole, 66 prosenttia korkeimmasta lisäeläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos yhteismäärä on enemmän, ylittävä osa vähennetään lisäeläkkeestä. (12.6.1991)

6 mom.

Tämän luvun mukainen perhe-eläke sisältää 2 b §:n mukaisesti lasketun perhe-eläkkeen. Edunsaajille myönnetään se perhe-eläke, joka on suurempi, kun perhe-eläkkeet on yhteensovitettu 12 §:n ja 25 §:n mukaisesti. (22.11.1991)

**Maksettavan
perhe-eläkkeen
määräminen**

Ennen eläkesääntöön 22.11.1991 hyväksytyjä muutoksia 24 §:n 6 momentti kuului näin:

Näin laskettujen perhe-eläkkeiden yhteismäärästä vähennetään 2 b §:n mukaan tulevien perhe-eläkkeiden yhteismäärä sellaisena kuin se on ennen 12 §:n edellyttämää yhdistämistä, kuitenkin enintään työntekijäin eläkelain 8 §:n 5 momentissa säädetyn yhteensovitusrajan määräisenä laskettuna 19 §:n 1 momentissa tarkoitetusta palkasta.
(Lisätty 8.6.1990)

25 §

1 mom.

Jos tämän luvun mukaisen lisäeläkkeen sekä edunjättäjän virka- tai työsuhteeseen tahi yrittäjätoimintaan perustuvan muun perhe-eläkkeen, tapaturmavakuutuslain (608/48) säännöksiin perustuvan perhe-eläkkeen, liikennevakuutuslain (279/59) säännöksiin perustuvan jatkuvan korvauksen, sotilasvammalain (404/48) nojalla suoritettavan huoltoeläkkeen tai edunsaajina oleville lapsille perhe-eläkelain (38/69) mukaan suoritettavan lapseneläkkeen perusmäärän sekä jos tämän eläkesäännön mukaisena edunsaajana on myös leski, perhe-eläkelain mukaisen leskeneläkkeen pohjaosan yhteismäärä ylittää jäljempänä 2 momentissa määrätyn yhteensovitusrajan, ylittävä osa vähennetään tämän luvun mukaisesta eläkkeestä. Silloin, kun perhe-eläkkeen saajana on lesken asemesta edunjättäjän entinen puoliso, yhteensovitusta toimitettaessa ei oteta huomioon perhe-eläkelain mukaisen leskeneläkkeen pohjaosaa. (22.11.1991)

**Yhteensovitus
- huomioon
otettavat
suoritukset**

Ennen eläkesääntöön 22.11.1991 hyväksytyjä muutoksia 25 §:n 1 momentti kuului näin:

Jos 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla yhdistetyn perhe-eläkkeen, tämän luvun mukaisen lisäeläkkeen sekä edunjättäjän virka- tai työsuhteeseen tahi yrittäjätoimintaan perustuvan muun perhe-eläkkeen, tapaturmavakuutuslain (608/48) säännöksiin perustuvan perhe-eläkkeen, liikennevakuutuslain (279/59) säännöksiin perustuvan jatkuvan korvauksen, sotilasvammalain (404/48) nojalla suoritettavan huoltoeläkkeen tai edunsaajina oleville lapsille perhe-eläkelain (38/69) mukaan suoritettavan lapseneläkkeen perusmäärän sekä jos tämän eläkesäännön mukaisena edunsaajana on myös leski, perhe-eläkelain mukaisen leskeneläkkeen pohjaosan määrän yhteismäärä ylittää jäljempänä 2 momentissa määrätyn yhteensovitusrajan, ylittävä osa vähennetään tämän luvun mukaisesta eläkkeestä. Silloin, kun perhe-eläkkeen saajana on lesken asemesta edunjättäjän entinen puoliso, yhteensovitusta toimitettaessa ei oteta huomioon perhe-eläkelain mukaisen leskeneläkkeen pohjaosan määrää. (8.6.1990)

Ennen eläkesääntöön 8.6.1990 hyväksytyjä muutoksia 25 §:n 1 momentti kuului näin:

Perhe-eläke jakaantuu lesken ja lasten kesken siten, että leski saa siitä kaksi ja kukin lapsi yhden yhtä suuren osan. Jos myös leski on kuollut, saa kukin lapsi yhtä suuren osan.

6 mom.

Eläkkeen maksatuksen keskeytys tai maksettavan määrän alentaminen tai korottaminen toteutetaan sen kalenterikuukauden alusta, joka lähinnä seuraa sitä kuukautta, jonka aikana keskeyttämisen tai alentamisen tai korottamisen peruste on ilmaantunut. Eläkkeen määrän tarkistaminen, joka johtuu eläkkeensaajalle päätöksen antamisen jälkeen tapaturmavakuutuslain, sotilasvammalain tai liikennevakuutuslain nojalla myönnetystä ja 12 §:n, 19 §:n 1 momentin sekä 25 §:n 1 momentin mukaan huomioon otettavasta korvauksesta, toteutetaan kuitenkin korvauksen alkamista seuraavan kuukauden alusta lukien. Mikäli kyse on 19 §:n 13 momentissa tarkoitettusta etuudesta, sovelletaan kuitenkin aina tämän momentin ensimmäistä virkettä. (13.11.1985)

Maksatuksen muutoksen ja määrän tarkistamisen ajankohta

Ennen eläkesääntöön 13.11.1985 hyväksytyjä muutoksia 30 §:n 6 momentti kuului näin:

Eläkkeen maksatuksen keskeytys tai maksettavan määrän alentaminen tai korottaminen toteutetaan sen kalenterikuukauden alusta, joka lähinnä seuraa sitä kuukautta, jonka aikana keskeyttämisen tai alentamisen tai korottamisen peruste on ilmaantunut. Eläkkeen määrän tarkistaminen, joka johtuu eläkkeensaajalle päätöksen antamisen jälkeen tapaturmavakuutuslain, sotilasvammalain tai liikennevakuutuslain nojalla myönnetystä ja 12 §:n, 19 §:n 1 momentin ja 26 §:n 1 momentin mukaan huomioonotettavasta korvauksesta, toteutetaan kuitenkin korvauksen alkamista seuraavan kuukauden alusta lukien. (29.12.1977)

Ennen eläkesääntöön 29.12.1977 hyväksytyjä muutoksia 30 §:n 6 momentti kuului näin:

Eläkkeen maksatuksen keskeytys tai maksettavan määrän alentaminen tai korottaminen toteutetaan sen kalenterikuukauden alusta, joka lähinnä seuraa sitä kuukautta, jonka aikana keskeyttämisen tai alentamisen tai korottamisen peruste on ilmaantunut.

7 mom.

Jos viranhaltijalle tai työntekijälle on myönnetty 14 §:n 5 momentin nojalla vanhuuseläke valtion eläkelain muuttamisesta 24 päivänä lokakuuta 1986 annetun lain (757/86) voimaantulosäännöksen 3 momentin nojalla ja jos tämän valtion eläkkeen maksaminen keskeytetään lailla 1345/90 annetun muutosten mukaisesti, keskeytetään samaksi ajaksi myös tämän eläkesäännön nojalla myönnetyn eläkkeen maksaminen. Samoin keskeytetään tällaisen eläkkeen maksaminen, jos viranhaltija tai työntekijä ennen eläkeiän saavuttamista tulee eläkelaitoksen jäsenyhteisön päätoimiseen palvelussuhteeseen, sanotun palvelun ajaksi. (22.11.1991)

Eläkkeen maksamisen keskeyttäminen

Eläkesäännön 4 a §:n muutos koskee sellaista tässä pykälässä tarkoitettua työsuhdetta, joka on päättynyt muutoksen voimaantulon jälkeen. Muutosta sovelletaan viranhaltijan tai työntekijän vaatimuksesta myös sellaiseen työ- tai palvelussuhteeseen, joka on ollut voimassa 1.1.1988 ja 30.6.1991 välisenä aikana.

Eläkesäännön 31 §:n 3 momentin muutos tulee voimaan 1.7.1991 lukien.

Eläkesäännön 40 §:n 1 ja 2 momentin muutokset tulevat voimaan 1.7.1991 lukien kuitenkin siten, että niitä sovelletaan 1.1.1991 tai sen jälkeen sattuneen kuolemantapauksen perusteella myönnettävään taloudelliseen tukeen.

Eläkesäännön 44 §:n 2 momentin muutos tulee voimaan 1.7.1991. Muutosta sovelletaan taloudelliseen tukeen, jossa edunjättäjä on kuollut 1.7.1991 tai sen jälkeen.

Eläkesäännön 22 päivänä marraskuuta 1991 hyväksytyjen muutosten voimaantulomääräykset:

Eläkesäännön 15 §:n 2 momentin ja 30 §:n 7 momentin muutokset tulevat voimaan 1.1.1992 lukien.

Eläkesäännön 9 §:n, 17 §:n 1 ja 2 momentin, 18 §:n, 19 §:n 1 momentin, 24 §:n 6 momentin ja 25 §:n 1 momentin muutokset tulevat voimaan hallituksen erikseen päättämästä ajankohdasta.

Eläkesäännön muutoksia sovellettaessa otetaan kuitenkin huomioon valtuuskunnan 3.6.1988 hyväksymät 19 §:n 1 momentin voimaantulomääräykset, jotka koskevat eläkkeen perusteena olevaa palkkaa ja 60 ja 66 %:a korkeampaa yhteensovitusprosenttia.

Eläkesääntöön 3.6.1988 hyväksytyihin voimaantulomääräyksiin on tehty seuraava lisäys:

Jos viranhaltijan tai työntekijän 1.1.1989 voimassa ollut tai jollei tällaista palvelussuhdetta ole, viimeksi ennen sitä päättynyt palvelussuhde on sivutoiminen ja hänellä on ennen 1.1.1989 päätyneitä päätoimisia palvelusjaksoja, aikaisemmin päätyneet päätoimiset palvelusjaksot luetaan sen estämättä mitä 1 §:n 3 momentissa on määrätty eläkeajaksi viimeiseen ennen 1.1.1989 päätyneeseen päätoimiseen palvelusjaksoon.

Jos viranhaltijalla tai työntekijällä on ollut päätoimisten palvelusjaksojen välissä sivutoimisia palvelusjaksoja ja eläkepalkka tulisi määräytymään sivutoimisen palvelusjakson ansioista, eläkepalkkaa määrättäessä 1.1.1989 voimassa olleeseen tai sitä ennen päätyneisiin palveluksiin otetaan huomioon vain viimeisen 1.1.1989 voimassa olleen tai sitä ennen päätyneen päätoimisen palveluksen ansiot.

Jos viranhaltijalla tai työntekijällä ei ole ollut 8.7.1961 tai sen jälkeen voimassa ollutta eläkkeeseen oikeuttavaa päätoimista kunnallista palvelussuhdetta, joka olisi ollut voimassa 1.1.1989 tai päättynyt sitä ennen, luetaan ennen 8.7.1961 päätyneet kunnalliset palvelussuhteet tai muut eläkesäännön 15 §:n määräysten perusteella eläkeajaksi luettavat palvelukset eläkeaikana ensimmäiseen 1.1.1989 jälkeen alkaneeseen päätoimiseen palvelussuhteeseen. Jos viranhaltijan tai työntekijän kaikki 1.1.1989 jälkeen alkaneet palvelussuhteet ovat sivutoimisia, eikä hänellä ole muuta kunnallista palvelusta, josta voidaan eläkepalkka laskea, luetaan ne palvelusjaksot, joille eläkesäännön määräysten mukaan ei voi eläkepalkkaa laskea, ensimmäiseen 1.1.1989 jälkeen alkaneeseen palvelussuhteeseen.

Jos viranhaltijalla tai työntekijällä on ennen 1.1.1989 päätyneitä rinnakkaisia pää- ja sivutoimisia palvelusjaksoja, luetaan päätoimiset palvelusjaksot eläkeajaksi 1.1.1989 voimassa olleeseen tai viimeksi sitä ennen päätyneeseen päätoimiseen palvelukseen.

Jos viranhaltijalla tai työntekijällä on ennen 1.1.1989 päättyneitä rinnakkaisia palveluksia, jotka ovat luonteeltaan kaikki päätoimisia tai sivutoimisia, luetaan aikaisemmin päättyneistä palvelusjaksoista 1.1.1989 voimassa olleeseen tai viimeksi sitä ennen päättyneeseen palvelukseen aina se palvelus, jonka päättymispäivä on lähimpänä seuraavan alkamisai-
kaa. Samaan aikaan päättyneistä palveluksista vali-
taan se palvelusjakso, jonka eläkepalkka on lähimpä-
nä sen palveluksen eläkepalkkaa, johon palvelusjaksot
eläkettä määrättäessä luetaan. Jos viranhaltijalla tai
työntekijällä on rinnakkaisia 1.1.1989 tai sitä ennen
päättäneitä palvelusjaksoja, siksi palvelukseksi, johon
aikaisemmin päättyneet palvelussuhteet liitetään
eläkettä laskettaessa, valitaan se palvelus, jonka
perusteena oleva eläkepalkka on suurin. Muista
palveluksista lasketaan kustakin erilliset eläkkeet.

Päätoimisena palvelussuhteena pidetään palvelua,
jossa säännöllinen viikottainen työaika on vähintään
20 tuntia. Muut palvelussuhteet ovat sivutoimisia.

Eläkesääntöön 3.6.1988 hyväksytyihin muutosten
voimaantulomääräyksiin tehdään seuraava muutos:

Kumotaan määräys, jonka mukaan niissä tapauksissa,
joissa työntekijä tai viranhaltija on siirtynyt päätoi-
mesta sivutoimeen ennen 1.1.1989, sovelletaan kysei-
seen palvelussuhteeseen kumottuja 17 §:n 2-4 mo-
menttia ja 19 §:n 12 momenttia sellaisena kuin ne
olivat ennen 1.1.1989.

Uudet voimaantulomääräykset tulevat voimaan
1.1.1992 lukien. Niitä voidaan kuitenkin eläkkeensaa-
jan hakemuksesta soveltaa 1.1.1989 tai sen jälkeen
sattuneisiin eläketapahtumiin.

Eläkesääntöön 13 päivänä marraskuuta 1987 hyväksytyjen muutosten voimaantulomääräykset:

2, 2 a, 4, 8 ja 30 a §:n muutokset tulevat voimaan eläkelaitoksen hallituksen päättämänä ajankohtana. Niitä sovelletaan eläkkeeseen, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut muutosten voimassa ollessa.

14, 18, 20 ja 24 §:n muutokset tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988 lukien. Niitä sovelletaan sellaisiin tapauksiin, joissa työttömäksi tuleminen on tapahtunut muutosten voimassa ollessa.

1 §:n muutos ja 15 a §:n lisäys tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989. Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan muutoksessa tarkoitettun palvelussuhteen perusteella aika aikaisintaan muutosten voimaantulopäivästä.

31 §:n muutos tulee voimaan 1.1.1988. Sitä sovelletaan myös sellaisiin eläkkeisiin, jotka ovat olleet makussa ennen muutoksen voimaantuloa. Muutokseen sisältyvä markkamäärä 21,57 markkaa vastaa vuodelle 1987 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Eläkesääntöön 3 päivänä kesäkuuta 1988 hyväksytyjen muutosten voimaantulomääräykset:

Eläkesäännön muutokset tulevat voimaan 1.1.1989 lukien. Niitä sovelletaan palvelussuhteeseen, joka on päättynyt 1.1.1989 tai sen jälkeen. Ennen 1.1.1989 päättynyt palvelussuhde luetaan eläkeajaksi 1.1.1989 voimassa olevaan palvelussuhteeseen. Ellei 1.1.1989 voimassa olevaa palvelussuhdetta ole, luetaan ennen 1.1.1989 päättynyt palvelussuhde eläkeajaksi viimeksi ennen 1.1.1989 voimassa olleeseen palvelussuhteeseen.

Teknistä katkaisua koskevia eläkesäännön 1 §:n 8-10 momentin muutoksia sovelletaan niihin palvelussuhteisiin, joissa sanotuissa momenteissa tarkoitettu työajan muutos tai muutoksen ollessa asteittainen, ensimmäinen muutos tapahtuu 1.1.1989 tai sen jälkeen. Niissä tapauksissa, joissa työntekijä tai viranhaltija on siirtynyt päätoimesta sivutoimeen ennen 1.1.1989, sovelletaan kyseiseen palvelussuhteeseen kumottuja 17 §:n 2-4 momenttia ja 19 §:n 12 momenttia sellaisina kuin ne olivat ennen 1.1.1989.

Palvelussuhteesta tehtäviä vähennyksiä koskevaa 5 §:n 1 momentin viimeistä virkettä samoin kuin yhteensovitusta koskevia 19 §:n 1 ja 2 momentin muutoksia sovelletaan 1.1.1989 tai sen jälkeen sattuneisiin eläketapahtumiin.

Erotuseläkettä ja jatkuvasta palvelussuhteesta myönnettävää osaeläkettä koskevat eläkesäännön 2 §:n 4 momentin, 2 a §:n 4 momentin, 8 §:n 4, 5, 8 ja 9 momentin, 18 §:n, 19 §:n 14 momentin ja 30 a §:n 5 momentin muutokset tulevat voimaan 1.1.1989 alkaen. Niitä sovelletaan eläkkeeseen, jonka perusteena oleva eläketapahtuma, työhönmeno tai työkyvyn ja ansiotason muutos on sattunut muutosten voimassa ollessa. Viranhaltijalle tai työntekijälle ennen 1.1.1989 tapahtuneen eläketapahtuman perusteella 8 §:n 4 ja 5 momentin mukaisesti myönnettyyn erotuseläkkeeseen, joka jatkuu yhdenjaksoisesti 1.1.1989 jälkeen, sovelletaan kuitenkin edelleenkin kumottuja 2 a §:n 4 momenttia ja 8 §:n 4 ja 5 momenttia sekä muutettuja 8 §:n 8 momenttia ja 30 a §:n 5 momenttia sellaisina kuin ne olivat ennen eläkesäännön muutoksia.

Postipankkia koskeva eläkesäännön 14 §:n 5 momentin muutos tulee voimaan 1.7.1988 kuitenkin siten, että sitä sovelletaan taannehtivasti tapauksiin, joissa eläketapahtuma on sattunut 1.1.1988 tai sen jälkeen.

14 §:n 7 momentin karensseja laskettaessa otetaan Postipankin eläkesäännön perusteella eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelukseksi luettavasta palveluksesta huomioon aika ennen 1.1.1988, mikäli siirtyminen mainitunlaisesta palveluksesta jäsenyhteisön palvelukseen on tapahtunut ennen 1.1.1988.

Taloudellista tukea koskevat eläkesäännön 37 §:n 2-4 momentin, 39 §:n 2 momentin ja 40 §:n 1 ja 2 momentin muutokset tulevat voimaan 1.7.1988 ja siten, että niitä sovelletaan 1.1.1988 lukien sellaisiin viranhaltijoihin ja työntekijöihin, joiden palvelussuhde on päättynyt 1.1.1988 tai sen jälkeen kuitenkin niin, että taloudellinen etu määräytyy vuoden 1988 taulukon mukaan myös silloin, kun edunjättäjä on kuollut 1.1.1988 tai myöhemmin ja viimeinen edunsaamisen edellytyksenä ollut palvelussuhde on päättynyt 1.1.1977 - 31.12.1987.

Eläkesäännön liitettä koskeva muutos tulee voimaan 1.7.1988 lukien, siten että sitä sovelletaan myös ennen 1.7.1988 päättyneisiin palvelussuhteisiin.

Eläkesääntöön on 22.11.1991 hyväksytty 3.6.1988 hyväksytyjen voimaantulomääräysten lisäys ja muutos.

Eläkesääntöön 11 päivänä marraskuuta 1988 hyväksytyjen muutosten voimaantulomääräykset:

Joustavaa eläkeikäjärjestelyä koskevat eläkesäännön 2 §:n 1 momentin, 2 a §:n 1 momentin, 2 c §:n 1, 2, 3, 4 ja 5 momentin, 3 §:n 6 momentin, 4 §:n 4 momentin, 10 §:n 1 momentin, 2 luvun 14 §:n 1 ja 2 momentin, 16 §:n 1, 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 momentin, 17 §:n 2 ja 5 momentin, 18 §:n, 19 §:n 2 momentin, 25 §:n 3 momentin, 30 §:n 1 ja 5 momentin, 30 a §:n 2 momentin ja 33 §:n 1 momentin muutokset tulevat voimaan 1.7.1989 lukien. Muutoksia sovelletaan sellaiseen eläkkeeseen, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut muutosten voimassaollessa.

KES 2 a §:n 1 momentti, 4 §:n 4 momentti ja 30 a §:n 2 momentti korvaavat vastaavat momentit sellaisina kuin ne olivat valtuuskunnan 13.11.1987 hyväksymässä muodossa ja jotka on määrätty tulemaan voimaan 1.7.1989 lukien.

Määrättäessä oikeutta yksilölliseen varhaiseläkkeeseen ja osa-aikaeläkkeeseen otetaan huomioon myös sellainen työstä luopuminen ja osa-aikatyöhön siirtyminen, joka on tapahtunut ennen muutosten voimaantuloa.

2 §

(18.10.1991/1261)

1 mom. Eläketurvaan kuuluu peruseläketurva, lisäeläketurva, **Eläketurva**
osa-aikaeläke ja kuntoutusetuus.

Ennen 18.10.1991 2 §:n 1 momentti kuului näin:

Eläketurvaan kuuluu peruseläketurva, lisäeläketurva ja osa-
aikaeläke. (3.2.1989/110)

Ennen 1.7.1989 2 §:n 1 momentti kuului näin:

Eläketurvaan kuuluu peruseläketurva ja lisäeläketurva.

(3.2.1989/110)

2 mom. Peruseläketurva samoinkuin osa-aikaeläke koskee
jokaisen jäsenyhteisön viranhaltijaa ja työntekijää.

Ennen 1.7.1989 2 §:n 2 momentti kuului näin:

Peruseläketurva koskee jokaisen jäsenyhteisön viranhaltijaa ja
työntekijää.

3 mom. Lisäeläketurva koskee sellaisen jäsenyhteisön viran-
haltijaa ja työntekijää, joka on saattanut viranhalti-
jansa ja työntekijänsä osallisiksi lisäeläketurvasta.

3 a §

(18.10.1991/1261)

1 mom.

Jos kunnallinen eläkelaitos suorittaa viranhaltijalle tai työntekijälle, jolla on oikeus saada tapaturmavakuutuslain (608/48) säännöksiin perustuvaa päivärahaa tai tapaturmaeläkettä, sotilasvammalain (404/48) säännöksiin perustuvaa elinkorkoa tai liikennevakuutuslain (279/59) nojalla omaan vammaan perustuvaa jatkuvaa korvausta taikka tapaturmavakuutuslain peusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/91) tai liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/91) nojalla ansionmenetykskorvausta, eläkesääntönsä mukaisen eläkkeen täysimääräisenä, kunnes päivärahan, tapaturmaeläkkeen, elinkoron, korvauksen tai ansionmenetykskorvauksen määrä on lopullisesti ratkaistu, viranhaltijan tai työntekijän oikeus mainittuun päivärahaan, tapaturmaeläkkeeseen, elinkorkoon, korvaukseen tai ansionmenetykskorvaukseen siirtyy kunnalliselle eläkelaitokselle eläkkeestä päivärahan, tapaturmaeläkkeen, elinkoron, korvauksen tai ansionmenetykskorvauksen johdosta vähennettävää määrää vastaavalta osalta.

**Eläkelaitoksen
oikeus saada
korvaus vakuutuslaitoksilta**

Ennen 18.10.1991 3 a § 1 mom. kuului näin:

Jos kunnallinen eläkelaitos suorittaa viranhaltijalle tai työntekijälle, jolla on oikeus saada tapaturmavakuutuslain (608/48) säännöksiin perustuvaa päivärahaa tai tapaturmaeläkettä tai sotilasvammalain (404/48) säännöksiin perustuvaa elinkorkoa taikka liikennevakuutuslain (279/59) nojalla omaan vammaan perustuvaa jatkuvaa korvausta, eläkesääntönsä mukaisen eläkkeen täysimääräisenä, kunnes päivärahan, tapaturmaeläkkeen, elinkoron tai korvauksen määrä on lopullisesti ratkaistu, viranhaltijan tai työntekijän oikeus mainittuun päivärahaan, tapaturmaeläkkeeseen, elinkorkoon tai korvaukseen siirtyy kunnalliselle eläkelaitokselle eläkkeestä päivärahan, tapaturmaeläkkeen, elinkoron tai korvauksen johdosta vähennettävää määrää vastaavalta osalta. (1.7.1988/650)

8 a §

(18.10.1991/1261)

Kuntoutusrahasta ja sitä koskevasta päätöksenteosta **Kuntoutusraha**
on soveltuvin osin voimassa, mitä tässä laissa sääde-
tään eläkepäätöksestä, sitä koskevasta muutoksenha-
kumenettelystä ja eläkkeen takaisinperinnästä.

Lain 18.1.1985/40 voimaantulosäännös:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1985.

Lain 6.3.1987/260 voimaantulosäännös:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988.

Lain 1.7.1988/650 voimaantulosäännös:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989.

Lain 3.2.1989/110 voimaantulosäännös:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Lain 10.3.1989/250 voimaantulosäännös:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1989.

Lain 8.9.1989/805 voimaantulosäännös:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990.

Lain 16.11.1990/974 voimaantulosäännös:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1990.

Lain 18.10.1991/1261 voimaantulosäännös:

Tämä laki tulee voimaan 23 päivänä lokakuuta 1991.
